

۲۰۱۹/۰۵/۱۶

حامد فارانی

پیامبر اسلام (ص)

در آئینه اندیشه ای اندیشمندان غربی

رنه دکارت فیلسوف و دانشمند صاحب نظریه معروف (من وقتی فکر می کنم پس هستم) در کتاب مشهور خود ((مقاله ای در روش)) می گوید: «ما و مسلمانان در این زندگی هستیم. آنها به پیام های مسیح و محمد عمل می کنند لکن ما تنها به اولی عمل می کنیم. اگر انصاف به خرج می دادیم ما هم در کنار آنها می ایستادیم. زیرا پیام شان متناسب با همه دوران هاست و صاحب شریعت شان یعنی محمد کسی است که اعراب را از آوردن کتابی شبیه به قرآن به عجز آورد. حتی می توان گفت تاریخ کسی فصیح تر از او به خود ندیده است که چنین منطق رسایی داشته و از بالاترین اخلاق برخوردار باشد. این ها همه دلیلی است بر اینکه پیامبر مسلمانان از چه صفات پسندیده ای برخوردار است. صفاتی که او را شایسته آن کرده است تا در حلقه انبیا قرار گیرد و به همین دلیل است که میلیون ها مسلمان دین او را گردن نهاده اند»

جان ویلیام دریبر فیلسوف و مورخ بریتانیایی در کتاب خود ((تاریخ تحول فکری اروپا)) می گوید: در سال 569 در جزیره العرب انسانی متولد شد که در بین همه بنی نوع بشر بیش از همه بر انسان ها اثر گذاشته است. او نامش محمد بود **الکساندر دوم** (پدر) نویسنده شهیر فرانسوی و صاحب رمان معروف «کنت مونت کریستو» پیامبر اسلام را این طور توصیف می کند که: او معجزه شرف بود. دینش مملو از اخلاق والا و خودش سرشار از صفات پسندیده بود

ژان ژاک روسو فیلسوف فرانسوی در کتاب معروف ((قراردادهای اجتماعی)) می گوید: ممکن است در بین مردم کسی باشد که زبان عربی را نداند یا قرآن را وقتی می خواند نفهمد اما او اگر بشنود که محمد به این زبان ظریف و آن صدای دلنشین قرآن را می خواند که بی واسطه بر قلب ها اثر می گذارد یا ببیند که احکامش را با بیانی فصیح توضیح می دهد در مقابلش سجده کرده و خواهد گفت: ای پیامبر خدا، دست ما را هم بگیر و به آن مقام شامخ و پر افتخار برسان و از نابودی و خطر دور کن. ما هم در راه تو قرار داریم و دوست داریم در این راه یا بمیریم یا پیروز شویم

لئون تولستوی نویسنده مشهور روسی، از کسانی است که کتاب جالبی در رد اشخاصی که پیامبر اسلام را به سلطنت طلبی و شهوت رانی نسبت داده اند، به نام (حکم محمد) تألیف کرد و ضمناً سخنان حکیمانه ایشان را هم در رساله مخصوصی گردآوری و به زبان روسی ترجمه کرده و به عنوان «سخنان محمد» انتشار داده است. وی چنین نوشته است:

جای هیچگونه شبهه و تردیدی نیست که پیغمبر اسلام (ص) از مصلحان بزرگ دنیا است، آن هم مصلحی که به جامعه بشریت خدمات شایانی کرده است و این فخر و مباحثات برای او بس است که یک ملت خونریز و وحشی را از چنگال اهریمنان عادات زشت و شیعی رها کند و راه ترقی را به روی آنان باز کرد و حال آنکه هر مرد عادیی نمی تواند به چنین کار شگرفی اقدام کند و نتیجه بگیرد. بنابراین شخص پیغمبر اسلام (ص) سزاوار همه گونه احترام و اکرام می باشد. شریعت اسلام به علت توافق آن با عقل و حکمت، در آینده عالمگیر خواهد شد

فرانسوا ماری آرونه ولتر اندیشمند، فیلسوف و نویسنده بزرگ فرانسوی در کتاب «کلیات ولتر» می نویسد: «محمد (ص) بی گمان مردی بسیار بزرگ بود و مردان بزرگی نیز در دامن فضل و کمال خود پرورش داد. قانون گذاری خردمند، جهان گشایی توانا، فرمانروایی دادگستر و پیامبری پرهیزگار بود و بزرگترین انقلاب روی زمین را پدید آورد

پروفسور آنه ماری شیمل، اسلام شناس معاصر آلمانی، می نویسد: «همین آرمان تقلید از محمد است که مسلمانان را از مراکش گرفته تا اندونزی به این اندازه یکسانی کردار بخشیده است، هر کس به هر جایی که باشد، می داند که هنگام در آمدن به منزلی چگونه رفتار کند، کدام عبارت تعارف آمیز را کار برد. در همنشینی از چه بپرهیزد. چگونه غذا بخورد. چگونه سفر کند. کودکان مسلمان قرن هاست که به این شیوه ها پرورش یافته اند و تنها در این اواخر بود که این دنیای سنتی بر اثر هجوم فرهنگ تکنولوژیکی امروز از هم فروپاشید

کارل یوهان تورنبرگ مستشرق سوئدی می گوید: «این پیامبر با پیام خود دورانی از علم و روشنایی و شناخت را گشود. افکار و اندیشه ها و اعمالش همه به روشی علمی آراسته شده است»

کونستان ویرژیل گیورگیو نویسنده رومانیایی کتاب «محمد پیغمبری که از نو باید شناخت»، می نویسد: «انقلابی که محمد می خواست در آن موقع در عربستان به وجود بیاورد، با توجه به رسوم و شعائر عرب و نفوذ فوق العاده رؤسای قبایل، و اینکه هر قبیله و طایفه یک واحد اجتماعی بزرگ را تشکیل می داد، از انقلاب فرانسه بزرگتر است.

ویل دورانت، مؤرخ مشهور آمریکایی، می نویسد:

«اگر میزان تأثیر این مرد بزرگ را در مردم بسنجیم، باید بگوییم که حضرت محمد [صلي الله عليه وسلم] از بزرگترین بزرگان تاریخ انسانی است. وی در صدد بود سطح معلومات و اخلاق قومی را که از فرط گرمای هوا و خشکی صحرا به تاریکی توحش

د پانو شمیره: له 1تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پاڼوالې د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

افتاده بودند، اوج دهد. در این زمینه توفیقی یافت که از توفیقات تمام مصلحان جهان بیش‌تر بود. کمتر کسی را جز او می‌توان یافت که همه آرزوهای خود را در راه دین انجام داده باشد، زیرا به دین اعتقاد داشت

رواورد هدلی: در برابر نحوه برخورد پیامبر با اسرای مشرکان در جنگ بزرگ بدر حیرت زده شده و احساس می‌کند رفتار او در اوج اخلاق و بخشندگی است. بنابراین می‌پرسد: «آیا این دلیلی بر آن نیست که محمد برعکس آنچه دشمنانش می‌گویند هرگز خشونت طلب یا تشنه خون نبوده است؟ او پیوسته می‌کوشید جلوی هرگونه خون‌ریزی را بگیرد. سراسر جزیره العرب از شوق گرفته تا غرب تسلیم او شد اما در همان حال وقتی یک هیأت از مسیحیان نجران اهل یمن به رهبری اسقفی نزد او آمدند، او هرگز تلاش نکرد آنها را به زور مسلمان کند. در دین اسلام هیچ اجباری نیست. حتی به اموال و جان‌های شان تضمین داد و امر کرد هیچ کس به اعتقادات و آداب و رسوم دینی‌شان تعرضی نکند»

لامارتین نویسنده مشهور فرانسوی درباره پیامبر اسلام این متفکر بزرگ در کتاب خود درباره تاریخ ترکیه می‌گوید: «اگر قرار باشد نبوغ انسان‌ها را با هم مقایسه کنیم چه کسی جرات می‌کند یکی از بزرگان تاریخ را با محمد (ص) مقایسه کند؟ این مشاهیر دنیا هستند که سلاح می‌سازند یا قوانین می‌نویسند و امپراتوری‌ها بنا می‌کنند. اما این مرد نه ارتشی داشت و نه قوانینی نوشت و نه امپراتوری‌ها ساخت بلکه میلیون‌ها انسان را هدایت کرد. او ادیان و افکار و باورهای پوسیده را کنار زد و در زندگی‌اش تنها یک هدف داشت و آن ایمان به وحدانیت خداوند بود. محمد؛ خطیب، پیامبر، شارح، مجاهد، مؤسس مذهبی بود که به عبادت خداوند و ترک بت‌ها می‌خواند».

گوته فیلسوف آلمانی که می‌گوید: «باید به محمد (ص) به عنوان یک پیامبر نگریست نه یک شاعر. باید به قرآن به عنوان یک قانون الهی نگریست نه کتابی از سوی یک فرد».

نویسنده نامدار بریتانیایی مونتگمری وات در کتاب خود «محمد در مکه» می‌گوید: «او راهی را رفت که به خاطر عقیده‌اش رنج‌های فراوانی متحمل شد و این نشان می‌دهد که تا چه حد در راهش استوار و وارسته بوده است. در تاریخ ملت‌ها هیچ چهره‌ای گرامی‌تر و محترم‌تر از محمد (ص) یافت نمی‌شود».

جان دیون پورت اسلام‌شناس معروف انگلیسی، در کتاب «عذر تقصیر به پیشگاه محمد و قرآن» چاپ لندن، سال 1869، چنین می‌نویسد: نویسندگانی که کورکورانه تحت تأثیر تعصب قرار گرفته و همراه شده‌اند و در نتیجه به حسن شهرت زنده‌کننده آیین یکتاپرستی اهانت روا داشته‌اند، نه فقط ثابت کرده‌اند که روح خیرخواهی نجات‌دهنده (مسیح) که با آن همه استقامت و قدرت در انجام آن پایداری نشان داده، در آنها تأثیر ننموده است، بلکه در قضاوت نیز راه خطا پیموده‌اند؛ زیرا با مختصر تأمل و تفکری می‌توانستند این نکته را درک کنند و دریابند که پیغمبر و تعلیمات او را نباید از نظر یک نفر مسیحی یا از لحاظ فکر اروپایی انتقاد کنند، بلکه این بحث باید از نظر شرقی مورد قضاوت قرار گیرد و به عبارت دیگر شخصیت محمد را به عنوان یک نفر مصلح دینی و قانون‌گذار که در قرن هفتم مسیحی در آسیا قیام کرده است، باید مورد مطالعه و تحقیق قرار داد، در این صورت بدون شک اگر او را یکی از نوادر جهان و منزله‌ترین نوابی که گیتی تاکنون توانسته است پرورش دهد، به شمار نیاوریم، ستم بزرگی را مرتکب شده‌ایم. همانا باید او را بزرگترین و یگانه شخصیتی بدانیم که قاره آسیا می‌تواند به وجود چنان فرزندی برخورد ببالد.

هرگاه وضع اعراب را قبل از ظهور محمد در نظر بگیریم و با اوضاع بعد از قیام او مقایسه کنیم، و هرگاه اندک تفکری در شعله عشق و علاقه‌ای که در قلوب پیروان او برافروخته شده و تا به امروز به همان حال باقی است توجه کنیم، به خوبی احساس می‌کنیم که اگر از تمجید و تکریم چنان مرد بزرگ و فوق‌العاده‌ای خودداری کنیم بی‌انصافی است.

جرج برنارد شاو درامه‌نویس ایرلندی که از مشهورترین چهره‌های ادبیات معاصر و هم‌تای شکسپیر در نمایشنامه‌نویسی، و استاد بدله‌گویی و طنز در زبان انگلیسی است، می‌نویسد: «به عقیده من اگر به مردی مانند محمد (ص) زمام اختیار حکومت تمام دنیا را بسپارند، جهان و جهانیان تحت لوای حکومت اسلام رستگار خواهند شد و مکتب اسلام دنیا را به خیر و سعادت و حل مشکلات زندگی هدایت خواهد کرد، تا بدان جا که بر تمام عالم همای سعادت پرتو خواهد افکند».

جان برناس، دین‌شناس مشهور، می‌نویسد: «سراسر عالم اسلام، مردم اصول اساسی قوانین اخلاقی خود را از سرچشمه قرآن اخذ می‌کنند. محمد (ص) در کردار و رفتار متابعین خود اندیشه بسیار فرموده و باید گفت که برای آنها یک روش قانونی برقرار نمود که بسیار واضح و صریح و به سویی هدف و مقصود واحدی سیر می‌کند و آن همانا **بالا بردن سطح اخلاق آنها** است. به طوری که مقام اعراب را از عالم جدال و شقاق عشائری قدیم ترفیع داده در یک سطح اخوت و برداری عام قرار داد. بنابراین عمل هر مسلمان از زن و مرد، از هنگام تولد تا زمان موت متوجه آن هدف می‌باشد. احکامی که در حرمت شراب و قمار وارد شده است، همچنین قواعدی در باب روابط و مناسبات جنسی وضع کرده، دستور زندگانی اجتماعی افراد است و مقام زن را به رتبه‌ای بالا می‌برد و از همان بدو تشریح، این شارح بزرگ، در زندگانی پیروان خود تغییری فراوان ایجاد فرمود»

همیلتن گیب استاد دانشگاه لندن و اکسفورد (oxford) می‌نویسد: اما شگفت‌انگیزتر از سرعت کشورگشایی‌ها، خاصیت نظم و ترتیب آنها بود، در طی سالها جنگ می‌بایست خرابی‌هایی به بار آمده باشد؛ اما بر روی هم تازیان [مسلمانان] که آثاری از ویرانی برجای نگذاشته بودند، راه را برای یکپارچه شدن اقوام و فرهنگ‌ها هموار می‌کردند.

ساخت قانون و حکومتی که محمد (ص) برای اخلاف خود، یعنی خلفا به میراث نهاده بود، ارزش خود را در ضبط و نظارت بر کارهای این سپاه بدوی به اثبات رسانده بود.

اسلام در درون دنیای متمدن خارجی به عنوان خرافات خام طایفه‌های غارتگر راه نیافت، بلکه به عنوان نیرویی اخلاقی معرفی شد که احترام همگان را برمی‌انگیخت و به منزله آیینی منطقی که مسیحیت روم شرقی و دین زرتشت را در ایران، یعنی هر یک از این دو کیش را در سرزمین و خاستگاه خویش، می‌توانست به مبارزه بطلبد.

د پانو شمیره: له 2تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پتهله مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لوی